

Ako môže synodálna Cirkve prostredníctvom obnoveného ekumenického úsilia lepšie plniť svoju misiu?

BOŽIE SLOVO:

(Lk 9, 49-56)

Čítanie zo sv. evanjelia podľa Lukáša: *V tom čase povedal Ján Ježišovi: "Učiteľ, videli sme kohosi, ako v tvojom mene vyháňa zlých duchov. Bránili sme mu to, veď nechodí s nami." 50 Ježiš mu vrazil: "Nebráňte mu, lebo kto nie je proti vám, je za vás!" 51 Keď sa naplnili dni, v ktoré mal byť vzatý zo sveta, pevne sa rozhodol ísť do Jeruzalema 52 a poslal pred sebou poslov. Oni sa vydali na cestu a prišli do istej samarijskej dediny, aby mu pripravili nocľah. 53 Ale neprijali ho, lebo mal namierené do Jeruzalema. 54 Keď to videli učeníci Jakub a Ján, povedali: "Pane, máme povedať, aby zostúpil oheň z neba a zničil ich?" 55 On sa obrátil a pokarhal ich. 56 A odišli do inej dediny. Počuli sme Božie slovo.*

KATECHÉZKA

(porov. www.inky.sk, katechézy / úvahy 365, 496, 863)

V dnešnom úryvku vidíme ľudí, ktorí nie sú učeníkmi Krista, nie viditeľne, formálne a navonok. Jedni robia veci podobné ako Ježiš, ale mimo kruhu Jeho učeníkov. Druhí tiež robia niečo podobné, veď žijú podľa toho istého Zákona Mojžiša, odmietajú však Krista a učeníkov ako Židov a stojí priveľa historických a iných bariér medzi nimi a Židmi, ktoré prinajmenšom nateraz nedokážu prekonať. Ježiš k jedným aj druhým pristupuje priateľsky a poučuje učeníkov, že „kto nie je proti vám, je za vás!“ Je dobré si pripomenúť tento Ježišov postoj na začiatku našej štvrtej úlohy:

„Cesta synodality, po ktorej kráča Katolícka cirkev, je a musí byť ekumenická, tak ako je ekumenická synodálna cesta.“ Synodalita je spoločnou výzvou, ktorá sa týka všetkých veriacich v Krista, rovnako ako ekumenizmus je predovšetkým spoločnou cestou (syn-odos), po ktorej putujeme spolu s ostatnými kresťanmi. Synodalita a ekumenizmus sú dve cesty, po ktorých treba kráčať spoločne a **so spoločným cieľom: lepšie vydávať kresťanské svedectvo.** To môže mať podobu spoločného života v rámci „ekumenizmu života“ na rôznych úrovniach, vrátane konfesijnálne zmiešaných manželstiev, až po najvyšší akt svedectva viery v Krista v ekumenizme mučeníctva. Úsilie o budovanie synodálnej Cirkvi má rôzne ekumenické dôsledky:

a) vďaka jednému krstu majú všetci kresťania účasť na sensus fidei alebo nadprirodzenom zmysle pre vieru (porov. LG 12), a preto v synodálnej Cirkvi **treba pozorne počúvať každého pokrsteného;**

b) ekumenická cesta je výmenou darov a jedným z darov, ktoré môžu katolíci dostať od iných kresťanov, je práve **ich synodálna skúsenosť** (porov. EG 246). Znovuobjavenie synodality ako konštitutívneho rozmeru Cirkvi je ovocím ekumenického dialógu, najmä s pravoslávnyimi kresťanmi;

c) ekumenické hnutie je **laboratóriom synodality**, zvlášť inšpiratívne môže byť pre hľadanie spôsobov dialógu a hľadania konsenzu, ktorú ekumenické hnutie zažilo na rôznych úrovniach;

d) synodalita je súčasťou „neustálej reformy“ Cirkvi vo vedomí, že **Katolícka cirkev sa približuje k ostatným kresťanom predovšetkým prostredníctvom svojej vnútornej reformy**, v ktorej synodalita zohráva podstatnú úlohu (porov. UR 4.6);

e) existuje vzájomný vzťah medzi synodálnym usporiadaním Katolíckej cirkvi a dôveryhodnosťou jej ekumenického záväzku;

f) **určitá synodalita medzi cirkvami sa prejavuje zakaždým, keď sa kresťania rôznych tradícií stretávajú v mene Ježiša Krista** pri spoločnej modlitbe, činnosti a vydávaní svedectva, ako aj na pravidelných konzultáciách, a keď sa zúčastňujú na samotných synodálnych procesoch.

Všetky záverečné dokumenty kontinentálnych zhromaždení zdôrazňujú úzky vzťah medzi synodalitou a ekumenizmom a niektoré mu venujú celé kapitoly. **Synodalita aj ekumenizmus sú totiž zakorenené v krstnej dôstojnosti celého Božieho ľudu;** vyzývajú k obnovenému ekumenickému úsiliu z pohľadu misionárskej synodálnej Cirkvi; sú **procesmi počúvania a dialógu** a nabádajú k rastu **spoločenstva, ktoré nie je uniformné, ale je jednotou v legitímnej rozmanitosti;** zdôrazňujú potrebu ducha spoluzodpovednosti, pretože naše rozhodnutia a činy na rôznych úrovniach ovplyvňujú všetky údy Kristovho tela; sú **duchovnými procesmi pokánia**, odpustenia a zmierenia v dialógu obrátenia, ktorý môže viesť k uzdraveniu pamäti.

OTÁZKA NA ROZLIŠOVANIE (riešenie, hľadanie odpovede, „Božieho konsenzu“ – pozn.red.):

Ako môžu skúsenosti a plody ekumenickej cesty pomôcť budovať synodálnejšiu Katolícku cirkev; ako môže synodalita pomôcť Katolíckej cirkvi lepšie odpovedať na Ježišovu modlitbu: „aby všetci boli jedno... aby svet uveril“ (Jn 17, 21)?

Ježiš vo svojej reči *O desiatich pannách, O talentoch* a *O Súde nad národmi* vyjadruje jednu veľmi jednoduchú myšlienku: Práve prechádza okolo nás na Večnú Svadobnú Hostinu! Pridajte sa k Nemu, aby ste s ním vošli! Neviete ako? Služte Jeho Neveste, Cirkvi! Ona je Jeho vlastníctvom, ju získal a kúpil za cenu vlastnej Krvi. Ona je Jeho vlastným Telom, je s ňou jedno Telo. A čo bude s tými, ktorí Cirkve nepoznajú alebo v nej nie sú? A Ježiš pokračuje a odpovedá: Postoj k Cirkvi, k týmto mojim najmenším bratom, rozhodne! Kto miluje a hľadá to, čo miluje a hľadá Cirkvi a „*vytrvalosťou v dobrých skutkoch hľadá slávu, česť a nesmrteľnosť*“ (porov. Rim 2, 7) a dokonca slúži jej údom, ktoré sú v potrebe a v súžení, pretože s nimi, s ňou sympatizuje a súcíti, bude k nej pripočítaný ako jej člen pre Večnosť. To je základ, prečo ono Ježišovo „*kto nie je proti vám, je za vás*“ a čo nás spája so všetkými kresťanmi-nekatolíckmi, dokonca všetkými dobrými ľuďmi aj mimo kresťanstva! Zdieľame spoločnú vieru v najvyššie Dobro a Pravdu, zdieľame spoločnú lásku k Dobru i spoločný Cieľ, hoci aj sú z rôznych dôvodov a neraz pre rôzne i dávne krivdy a nespravodlivosti naše cesty navonok odlišné a z rôznych dôvodov nie sú vo vonkajšej jednote s Katolíckou cirkvou.

UVAŽUJEME:

U nás má ekumenizmus dva veľmi praktické rozmery.

Tým prvým sú miešané manželstvá, mnohí v nich žijete. Niekedy to je problém. Ako môžeme napomôcť, aby to bolo miesto toho vzájomným počúvaním a obohacovaním jeden druhého príležitosťou, ako vytvoriť skutočné kresťanské rodinné spoločenstvo a vydávať ešte lepšie svedectvo o Kristovi a slúžiť Mu?

Tým druhým je fakt, že na území našej farnosti pôsobia aj nekatolícke cirkevné zbory, konkrétne Evanjelickej cirkvi a.v. Ako môžeme aj tu napomôcť tomu, aby sme sa vôbec zaujímali jeden o druhého, počúvali jeden druhého, dokázali prijať jeden druhého v jeho odlišnosti a nachádzať v tom to dobré, inšpiratívne, učiť sa od seba navzájom, obohacovať sa navzájom – namiesto súdenia, porovnávania sa, oddeľovania sa, dokonca nepriateľstva?

K tomu smerujú aj synodálne podnety na modlitbu a uvažovanie:

1) *Táto synoda je príležitosťou učiť sa od iných cirkvi a cirkevných spoločenstiev a „prijatť to, čo Duch do nich zasial ako dar, ktorý je aj pre nás“ (EG 246). Čo sa môžu katolíci naučiť zo synodálnych skúseností iných kresťanov a z ekumenického hnutia?*

2) *Ako možno podporiť aktívnu účasť celého Božieho ľudu na ekumenickom hnutí – aby to nebola len vec farárov a len v nejaké zvláštne dni alebo cez občasnú podujatia?*

3) *V ktorých oblastiach je potrebné uzdravenie pamäti, pokiaľ ide o vzťahy s inými cirkvami a cirkevnými spoločenstvami – aby sa prekonali pocity krivdy, vzájomné rany a pod.?*

4) *Ako možno zlepšiť naše spoločné krácanie s kresťanmi všetkých tradícií – aby sme, podľa vízie Krista, každé spoločenstvo, katolíci, evanjelici, pravoslávni i všetci ostatní skutočne spolupracovali na spásu sveta, na angažovaní sa za pravdu a spoločné dobro, v duchovnom raste, v stále väčšej vernosti Kristovi a Jeho Evanjeliu? Čo konkrétne by sme mohli urobiť, k čomu nás Duch v našej situácii a našej farnosti požíva?*

Skúste nájsť a urobiť si zoznam pozitív, ktoré ste si na našich bratoch nekatolíckoch všimli a ktoré nás môžu obohatiť. Ako sa k nim dopracovali – a ako by sme sa mohli my? Ako konkrétne by sme to mohli žiť v rámci našej farnosti a katolíckej viery?

A naopak, je niečo, čo môžeme ponúknuť my im – niečo, čo je aj im blízke a čo by aj oni s radosťou prijali a nevnímali by to ako nejakú snahu „obračať ich na inú vieru“?

Ako by bolo možné spolu s nimi skutočne *kráčať a pracovať* na spásu sveta, nielen občas sa stretnúť na nejakej akcii? Ako to urobiť?